

פולקה פיציקאטו

מאת יוהאן שטרاؤס הבן (1825-1899)
(נכתב בשיתוף עם יווז'ף שטראוּס בשנת 1870)

על המלחין והיצירה:

יוהאן שטראוּס הבן נולד בוינה בשנת 1825, והיה הבן המפורסם והומוכשר מבני השושלת המוסיקלית שיסיד אביו - הכנר, המנצח והמלחין היהודי יוהאן שטראוּס האב (1804-1849). כבר בגיל שש כתוב שטראוּס הבן את הוואלס הראשון, אך למרות האווירה המוסיקלית שרותה בבית, התנגד האב כי בנו יהיה למוסיקאי, וחיעיד אותו למקצוע הפקידות. בעידודה של האם, שטראוּס למד בהיחבה נגינה בכינור אצל גנו מתזמורתו של האב. כאשר היה בן שבע-עשרה נטש האב את משפחתו ועקב לכך יכול היה שטראוּס להשלים את לימודיו הפורמלאים במוסיקה. בשנת 1844 למד בהיחבה נגינה בכינור אצל גנו מתזמורתו של האב. זכתה להצלחה הקים תצמורות משלו, והופעת הבכורה שבה ניגנו מיצירותיו ומיצירות האב, זכתה להצלחה מיטחנת. לכך בנ'-לילה למתחרה העיקרי של אביו. בשנת 1849 נפטר האב ושתי התצמורות אוחדו תחת שרביטו של שטראוּס הבן. בשנות השישים של המאה ה-19 גבר הביקוש לשירותיו כמלחין וכמנצח, בייחוד בעונת הנשפים של החבורה הגבולה בוינה. בתקופה זו החלין את מיטב הוואלסים, וביניהם "הדנובה הכחולה" ו"סיפוריים מיירות וינה". שמו של שטראוּס, שכונה אף "מלך הוואלסים", התפרסם אף מחוץ לארצו ובשנים 1856-1886 ערך מסעות קונצרטים בכל רחבי אירופה ואף בארצות הברית. מלבד הוואלסים, פולקוט ומאראשים שטראוּס כתוב אף אופרטות וביניהן "העטלף" ו"ברון הצוענים". שטראוּס התמחה בז'אנרים מסויימים, ובינם הציג מיזמים נוחות לגבורה כגון מקצבים חינניים, גמישות ועדינות מלודית ותצמורת איקוני.

פולקה: ריקוד זוגות שמוצאו מובהימה בשנות השלישי של המאה ה-19, והפך לפופולרי ביותר ברחבי אירופה וארצות הברית במהלך המאה ה-19. הפולקה מאופיינת על ידי מפעם מהיר למדי, משקל 140 ותבנית מקצב אופיינית:

פולקות נכתבו על ידי המלחינים הבולטים שחיברו מוסיקה לאולמות הריקודים, וביניהם שטראוּס הבן והאב. לתצמורות המלווה הציגו לעיתים קרובות אקורדים. ניתן למצוא דוגמאות לפולקה במוסיקה האומנותית אצל המלחינים דבז'יק, סטונה ואחרים

תבונות בולטות:

-תצמורת: תצמורת כלי קשת

-טכניקת נגינה: פיציקאטו, צלילים מנוקקים במצול מרוכך ועדין

-משקל: 2/4

-מספרים: שינויים בין מתון למהיר

-מרקם הומופוני: בליווי "אום-פה", מקצב משלים והומוירטמי

-טונאליות: דו מג'ור, חלק ב' - פה מג'ור. מהלכים הרמוניים פשוטים

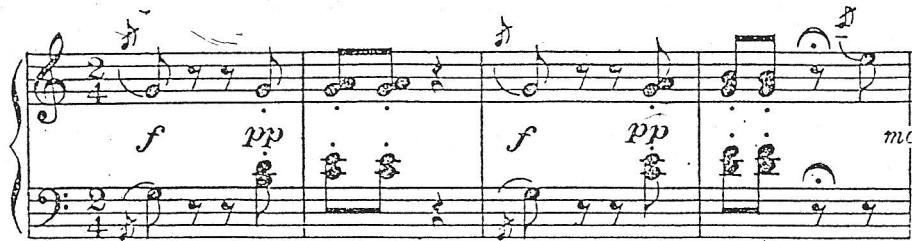
-אופי: ריקוד חינני זורם וקליל

מבנה היצירה:

פתיחה   א   ב   א -
                קודה   a-b-a   c-c-d-d   a-b-a

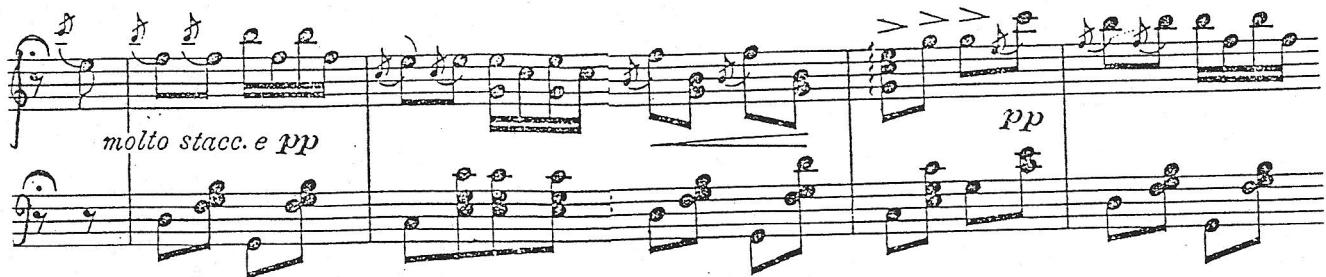
הפתיחה יוצרת מתח וציפייה לבאות על-ידי:

1. מהלך סקונדאלי עולה ומctrבר מהצליל סול לסי, הנתקע על ידי הפסיקות
2. שינויי עוצמה קיצוניים בין פורטה לפיאניסימו

חלק אי' מאופיין על ידי שני נושאים שונים באופיים.

נושא ראשון:

נושא שני:

נושא שני:

פסוק פותח ופסוק סוגר שבמהשכו "זנבו"
השובר את הסימטריה ויוצר הדgesות לא
czfioot

סול מז'ור
מלודיה הזורמת בשמיינות
קו מלודי הנע בסקונדות בירידה
כשבסיוום צלילים כרומאטיים
מרקם הומוריתמי

נושא ראשון:

1. פסוק פותח שבסיומו שלושה
צלילים מודגשים, ופסוק סוגר

2. דו מז'ור
3. תבניות רитמיות של שמיניות
וחלקי ש-עשרה
4. קו מלודי הנע בקפיצות תוך חזרה
על צלילים
5. מרקם הומופוני "אום-פה"

חלק ב' – (בפה מאgor) טריו המופיעין על-ידי שני נושאים המנוגדים באופיים

נושא ראשון:
נושא שני:

נושא שני:

לא קדמה, תבנית ריתמית עם הדgesות
והפסיקות, ובהמשך ירידה כרומאטית
מרקם הומוריתמי
הפתיחה בפורטיסים ובהמשך - פינו

ושאראשון:

1. מלודיה המאפיינת על יד קדמה
של צליל כרומטטי, הפסיקות
ובהמשך ירידה בסקונדות
2. מרקם הומופוני- מקצב משלים
3. עוצמה- פיאנו

חלק א' חוזר ולטום מופעה קודה קצרה בטempo מהיר יותר המאפיינת על ידי ירידה בסקונדות שאפיינה את הנושא השני של חלק א' ואת שני הנושאים בחלק ב'.

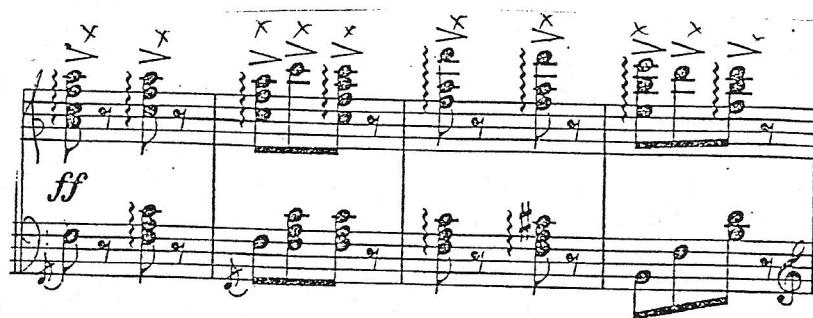
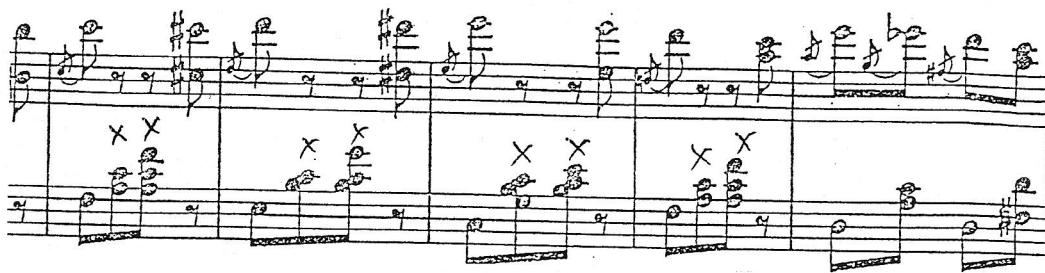
הצעה לפעילות:

1. התנסות בפריטה על גומייה המתווחה על פני כוס: משחקים חיקויים של תבניות ריתמיות ואופני נגינה שונים

2. הכנה לאזנה:
א. לימוד מקדים של מקצב הנושא הראשון של חלק א'

ב. האזנה:

חלק א': הקשת המקצב שנלמד ובנושא השני האזנה ללא תנועה
חלק ב': חיקוי המורה במקצב המשלים ובנושא השני רקיעות בצלילים המודגשתים

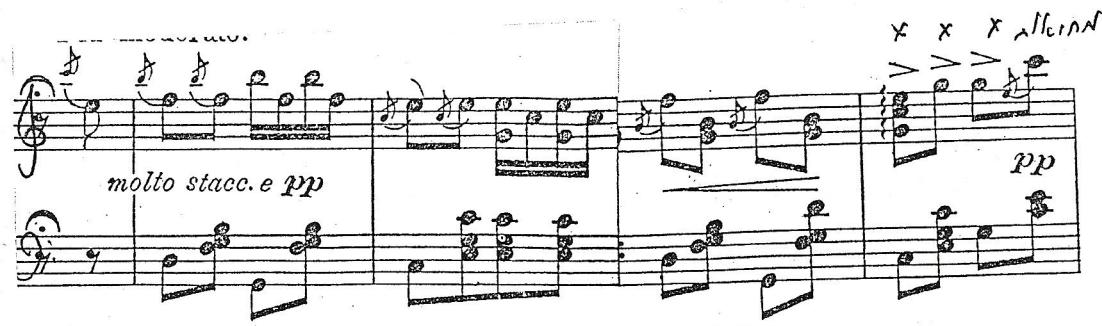

3. רישום ויזיה של תבניות המקצב.

4. כוריאוגרפיה: ריקוד זוגות במעגל

חלק א'

נושא ראשון: בפסוק הפתוח הזוגילך קדימה ובסיום יעמוד וימחא ייחדיו שלוש מחיאות כפ. בפסוק סגור – בדומה לפסוק הפתוח, אך בהתקדמות לאחרו.

נושא שני: הקשה ללא תנועה, תוך דרכיות לחשורת הנושא הראשון.

חלק ב'

נושא ראשון: טפichות על כפות בן הזוג במקצב המשלים, ובהמשך הפסוק סיוב מעוזן תוך כדי שילוב זרעות

נושא שני: רקיעות מעודנות בצלילים המודגשתים ובהמשך התקדמות במעגל

קודה: ריצה קלילה תוך כדי התפזרות מרחב.

5. הקשה של מקצב משלים בשירים המוכרים לילדים.